

гне, и принеси на Бога жертвъ и проси милость и помощь. Господь Богъ суслиша Самбилскъ тж молитвъ. Понеже додѣто ѳеще жертва та е горѣла, нападнхъ Філістімляни тѣ и третій пѣть. Но Богъ страшно и оужасно отъ него то загармѣ. Они са оплашихъ, начнахъ да вѣгаты, и Исрайлтани тѣ не престанахъ отъ да ги гонятъ, додѣ не стигнахъ до єдны высоки стѣны на край зема та си.

Така показа Богъ на Исрайлтани тѣ очевидно, чи внѣшно то Богочитаніе безъ вѣтрешнхъ тж доброта на срдце то ницо не ползѣва, и какъ той само истинно почита Бога, които Божій тѣ заповѣды вѣрно исплнава. Самбилъ взе єдинъ камень, и отъ благодарность камъ Бога исправи го до стѣна та на край Исрайлскій предѣлъ за споменъ, и рече: До тѣка намъ е Богъ помогналъ!

ЦАРСТВА ІСРАИЛСКИ.

§. 85. Саулъ пьрвый царь.

Самбилъ послѣднй Сѣдіа оуправлаваше най мирно и спскойно. Но понеже онъ оустарѣ, а неговы тѣ сынове оуклонихаса отъ правый пѣть, и не послѣдвахъ по нрави тѣ на отца си. Народа возжела ново оуправленіе; и така предложи на самбила да мѣ избере царь. Оваче онъ испрво отложи то предложеніе и постараса, да отдалечи Евреи тѣ отъ то мнѣніе. Но тій неотстѣпно столахъ на исканье то си. Но послѣ по Божіе повеленіе помаза Саула сына Кісова за царь, които вѣше мѣжь влгороденъ. Онъ вѣше доброличенъ, влгъ и высокотѣлесенъ; великолѣпнѣе то мѣ вѣше прилично на важно то царско достоинство.

Філістімляни тѣ нападнхъ на Еврейскъ тж землѣ; Саулъ излѣзи на тѣхъ и ополчиса на Галгала, градъ знаменитъ. Пьрвсващенникъ Самбилъ вѣше мѣ заповѣдалъ да го чака